

إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَسُبُّونَ أَصْحَابِي فَقُولُوا الْعِنَةُ لِلَّهِ عَلَىٰ شَرِكِهِ

حَدِيثُ مُصْطَفَىٰ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مُصَنَّفٌ

عَلَى مُحَمَّدٍ مَصْمُومٍ

کشمیر پبلشرز
سُون پلازہ چنیوٹ بازار فون:
فیصلکے آباد ۶۳۸۳۶۰

جملہ حقوق محفوظ ہیں
گورنمنٹ عالیہ پاکستان باضابطہ چھپری شدہ

وَالصَّحَى وَاللَّيْلِ ذَا سَمِي
الْحَمْدُ لِلَّهِ

کہ یہ رسالہ محبت مقالہ

مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
فِرْدَوْسِ الْعِلْمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
ط ۶
۶

مع قیمت ۶ روپے

اسوہ مصطفیٰ

من تصنیفات

حکیم مصمم مرحوم و محفوظ

ملک سنٹر سلیبٹرز کارخانہ بازار فیصل آباد

فون : ۶۲۳۳۷۵

Marfat.com

Marfat.com

حَمْدِ بَارِئِ عَالَمِی

سُبْحَانَ تَوْرِ حَمَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ مِثَّانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو

سُبْحَانَ تَوْ سُبْحَانَ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ حَمَّانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو
 سُبْحَانَ تَوْ دِیَانِ تُو

سُجَّاتُ سُجَّاتُ سُجَّاتُ
 تے دوائیں بوٹیاں ساریاں
 باغیں نے پھلاں کیا یاں
 سُجَّاتُ سُجَّاتُ سُجَّاتُ
 کتے انب تارے جامنوں
 ریشم کیا ہ سنداں نوں
 سُجَّاتُ سُجَّاتُ سُجَّاتُ
 دودھیاں دیکھا لکھریاں
 کٹی چھریاں کٹی مرچیاں
 سُجَّاتُ سُجَّاتُ سُجَّاتُ
 کتے بلبلوں چہکایاں
 سب تینوں گاؤں سیاں
 سُجَّاتُ سُجَّاتُ سُجَّاتُ
 کتے ہاتھیاں عماریاں
 کتے اوٹھ موٹر کاریاں

ہنڈوانے کدھر سے لال سو
 کتے سبزیاں ترکاریاں
 لپہ تیریاں گل کاریاں
 کوئی ترخرو کوئی زرد رو
 کتے کٹک چھوٹے کھان نوس
 انگورین پرچان نوں
 کس کس نوں ہو واں ترخرو
 گایاں تے مہیاں گھریاں
 چھریاں ہریاں چریاں
 ہو روٹنگ ہزاراں سو لیسو
 کتے موریاں پائلاں پایاں
 کوٹلاں ککاراں لایاں
 کتے گھگھی آکھے ہو بہو
 کیا رنگارنگ سواریاں
 گھوڑی چھریاں عماریاں

کتے واٹے وچہ اڈاریاں
 بُخا نند بُخا نند
 کندھے نہ وسد پارے
 بچھ کچھ چھالاں مارے
 بُخا نند بُخا نند
 کل خلق کردی تھادی
 پچیاں توں کے چولے
 بُخا نند بُخا نند

پانی وچہ لگن تاریاں
 کتے ریل کھڑدی سبوں دھڑ
 کتے بھرٹھاٹھاں مارے
 کسے ڈپے کسے تارے
 کتے ہو دا عالم ہو بہو
 پر سب تھیں بہتر آدمی
 کسے کھالے کسے چولے
 اس اگے سکدا کون کو

سید تصنیف

دیکھ عشق ربی ولی وا
 کہے نامے اپنے بند توں
 سرور وا مہلبہ بیان کر
 بیٹا کی چیتا آیا
 توں گود موجاں مانیاں

شاہ حسن بیٹا علی وا
 کتنا مروڑا چند نوں
 آج میرے تے احسان کر
 اگوں بہت نہ فرمایا
 عمراں خیال تدرہ ایانیاں

تو مینتھوں چنگا جان دا
 مانا سنا دیہہ کھتے
 موئی تے ہیرے چناں میں
 ودھ دا علاقہ حُب دا
 کیتی حُسن دی ریس میں
 موئی تے ہیرے چناں میں
 جو پاپیاں نوں تار دی

حلیہ نبی سلطان دا
 شاہ حُسن کھندا بھج کے
 حلیہ جان تیتھوں سناں میں
 ہر لفظ سینے کھب دا
 تریسی تھیں تڑھکے جیہ میں
 حلیہ تڑھان تے سناں میں
 ودھ جائے حُب کار دی

سُرمُبارک

سُروار دوروں لُجھدا
 سُرواریاں بھی واریاں
 سجدے تھیں مول نہیں رجدا
 مزل وَا جھمبی مار سدا
 وَاللّٰیْدُ نُوْرًا نُوْرًا سدا
 گوجان خط سے پالٹی،

سُروار سوہنا پھبدا
 ختم ایسے سُرواریاں
 سُرجد وچہ ایہہ سجددا
 بلین وَا سُروار سدا
 مدثر وں سُرشار سُروار
 سُربازی سُروار لالٹی

چٹا عامہ جھول وا
 نہ بہتا لمبڑا طول وا
 صم صمام ارج کیوں منیاں
 ماریا وا وانگوں بوج سر
 ایہہ جسم سر ایہہ روح سر
 ارفع راسک ربناوسی

سر سوہتا میک رسول وا
 کدے صاف سیاہ مقبول وا
 رگمال وانگوں بنھیاں
 وچہ اُحدو کجرج سر
 لیندا کلیجہ وھروہ سر
 ایہہ سر جاں سجد و جاسی

سرے وال مبارک

ڈٹھیاں ڈٹھایاں سب نے
 کوئی نہ بچ کے جاو ندا
 بچھ عا شفق ہو ند بند سی
 زلفاں نے کنڈل پالیا
 ہن جانا کتھے نس کے
 ساہ نکلتے دی واہ نہ
 سب پھلا کھٹیا کھو گیا

زلفا پھبایاں رب نے
 ول نانگ کالا پاو ندا
 کوئی کہے اوہ کالی کند سی
 تقدیروں جد کوئی اگیا
 رہ گئے کئی وچہ بھیس کے
 نسن وا کوئی راہ نہ
 ہن ایٹھوں جوگا ہو گیا

<p>سلمانؓ فارسؓ شوم نوں دو جگدی کھٹی کھٹ کے اوس عشق سینے دھا گیا بویا نہیں چھٹکے جاؤندا پر شو شحال ایسے حال وچہ عاشق ہوئے لٹ پئے ٹٹ کدے موڈیاں تانیں سجدے دلدار بھی دیکھے گئے پھر دیکھی ہے نکلی مانگ بھی عاشق دے بھا دیاں بھنڈیاں والاں دے دل نے والیا</p>	<p>صہیب چھٹکے روم نوں بوے تے بہم گئے ڈٹکے بلالؓ رضیؓ اگیا ماراں تے ماراں کھاؤندا پھس بیٹھا عشق دے جاوچہ میں صد پھد پئے تے کن وی کنولی کجدرے وچکار بھی دیکھے گئے بن مانگ ٹھا سانگ بھی واپیے تے ریوڈنڈیاں صمصام بھی اچ کل لیا</p>
--	---

منہا مبارک

<p>اک لاٹ نوروں جدی کوئی اکھے ٹکڑا چن دا منھے دے وچہ تھرا گیا</p>	<p>چوڑی پیشانی سجدی کوئی دیوار روشن من دا کوئی اکھے سوچ اگیا</p>
---	--

مردھکا متھے وسایا
 کچھ ایسا اوہ بھرپور سی
 اک رعب پاکے رہیا اوہ
 کچھ لڑکھڑائی بہہ گئی
 عائشہ رضانیوں کی کچھ آیا،
 متھے چہ ڈٹھالے نور میں

ماں عائشہ نے فرمایا
 وچہ قطریاں اک نور سی
 میٹھوں نہ ڈٹھا گیا اوہ
 جبران ہو کے رہ گئی
 سرکار مینوں پکھیا
 میں کہیا اے میرے حضور میں

دواکھاں شریف مع ابرو

نکھ نکھ حیاواں والیاں
 یا بجلیاں چمکالیاں
 اکھوانیاں فرج بند سن
 غصے نگاہوں جھکدیاں
 نہ بنن حرصی فاسداں
 دیکھن خدایاں قدرتاں
 تلواراں دو دو دھاریاں
 چلیاں کلجیں آریاں

اکھیں سُرخ تے کالیاں
 ڈولا لیشناں بالیاں
 یا آسمانی چند سن
 مندی نگاہ نہ تنک دیاں
 نہ دیہندیاں بن حاسداں
 اینہاں کھاں چہ ایہہ ندرتاں
 پلکاں تے تیز کٹاریاں
 جتنول ایہہ دونوں اولاریاں

قہروں پہنیری جھنری
 رائے جامنوں و سادو
 یامیراں سرلی پائیاں
 عدا رنہ مکار سن
 نہ ناز نخرہ بوندیاں
 کدے نیند بھر نہ سوندیاں
 امت و اوگن وھوندیاں

جدناڑ غصیوں پھل دی
 اکھاں و صواویا صوادو
 یامیراں و نئے ہدایاں !
 نہ نچریاں عیسا ر سن
 دن توں نہ سرمہ پوندیاں
 آزاداں انگ نہ بھوندیاں
 مولائے ڈرتھیں سوندیاں

نک مبارک

مرکز گویا انوار دا
 ایہہ فضل سی بے نیاز دا
 امت چھڈالشی جھکڑے کے
 نک لہاں سی فریاد نئے
 وچکاروں اچا ٹھیک سی
 بھڑکاں نہایت سجدیاں
 اوہ اشہر ہی کہہ سکیا

نک پتلا چمکاں ماروا
 لہا نگر انداز دا
 نک سجد اندر رگڑے کے
 اتقوا العزیزین بتاؤ بندے
 نالے کونبلی بار بیک سی
 توری شعاواں و جدیاں
 جس نہیں بنا کے نکیا

اس وجہ نہ کوئی ٹشک سی
پر نور وی سچی کہی

یعنی برابر نک سی
کچھ کو نیلی اوچی کہی

کان مبارک

سرجے جو سر جنہا نے
وحی کے امانت دار نے
جیو پین تیرے میرے جو ٹھکان
سن کے نکلے شکاں
فریاد یا قرآن سن
موتی تیرے میرے چنن کن
سن اے گلاں بیاں
سازنگیاں آواز سن

کن سوہنے بتروا نے
سن کے وحی دی تار نے
سن کے نہ بھلی جھوٹھ کن
آیاں نے صحیح ایسے آیتاں
نہ راگ طبلہ تان سن
رہی آوازاں سنن کن
معراج شانناں پھبیاں
ہن کس طرح کن ساز سنن

مرلی آوازاں آیاں

وجہ کناں انگلیاں پیاں

مصفا صاحب کے نثر تصنیف "جنتے دیانے" نامی "بھو پڑھنے کے قابل ہے" قیمت ۱۵ روپے

زند مبارک

تے ہا سا

موتی و ڈبی و چہ بند نے	صدقے نورانی و ند نے
گرٹیاں دے وانگوں چمکے	اندر ہی اندر دمکے
پالن ہارے تے پالیاں	ہیٹھ اُتے دونوں پالیاں
نوری شعواواں و جدیاں	کیا پالیاں و سجدیاں
یا بجلی لشکے کھڑی سی	ان دھ موتیاں لڑی سی
ویہ پٹے نوں جانن لا گیا	جے تھوڑا تبسم آ گیا
ایںویں ذرا مسکراوندے	کھڑکھڑ نہ قہقہ لاوندے
جس موہ لیا سب ملک سی	وچہ مسکراہٹ خلق سی
لے گئے کلیر کھس کے	جے زند دس پئے ہس کے
جلیاں کلیمیں آریاں	بجلی نے چمکاں ماریاں
کیاں دے سینے ٹھر گئے	بھج بھج بھج کے عاشق مر گئے
سب نوں ہسانی جاو ندا	جد گل ہا سے پاو ندا

دوائے درد و مٹھلے

یعنی دوہاں و چہ فرق سی
پر صمصام نہ چھوڑے گئے

عاشق نے انلیج دیکھ لے

چمکن سناہ البرق سی
جنگل اُحد و چہ توڑے گئے

مٹھک پاک

مٹھک پاک و چہ تاثیر سی

دنا حسن نون پیر سی

وچہ کھارے کھوڑے پایا

قتادہ جویت نحران وا

رَبِّ انہی تھک لا وندا

رحمت دی ہو گئی حد سی

جابر نے گھر کچھ بوٹیاں

باراں تیراں سو بندہ آگیا

بخشی جو رب قدر سی

پتیا جیوں ماں تاثیر سی

مٹھا ہو پاؤں رمایا

ڈیل ڈگا پہلوان وا

رب و نویں اکھ بنا وندا

تور گئے نالوں دودھ سی

کچھ لیلیرے دیاں بوٹیاں

جابر دلوں گھر آگیا

کھانے چہ سرور تھکیا

شکرتوں مول نہ مکیا

چہرہ پاک

جگ بکھنے دا بھکھڑا
 ہوئے ہراول سکر ڈا
 جو سفلیاں نے گھیریاں
 تلوار دی کوئی دھار ہے
 کوئی بدر دا چمکار ہے
 چند داتے چہرہ فی صاف نہیں
 پنج لاکھ آفے عید دا
 کوئی اچی لیند اساہ نہیں
 سوچ دی نیویں دھوواں
 مڑکے نہیں اوہ اٹھ سکیا
 جھلیانہ واراں کھنڈن دا
 جس ڈٹھا میسر لال نوں
 جیویں چند پورا دیک دا
 کدھیاں دسن بھساروچہ

میں صدقے سو مٹا بھکھڑا
 دیکھاں تے کٹ جاڈ کھڑا
 ٹھر جاہن اکھیاں میریاں
 کوئی چہرے نوں تلوار ہے
 کوئی بجلی دا لشکار ہے
 میں چند کہاں انصاف نہیں
 چند آپ بھکھا وید دا
 ایٹھے یوسفان دی آہ نہیں
 ایٹھے چند نوں پھدا کون آں
 اک وار جس نے نکسیا
 پیانیم بسمل ترٹ دا
 پچھ جا کے خشی بلال نوں
 رنگ گورا چٹا چمک دا
 مائی عالیشانہ کہیں پیاروچہ

کنڈھاں تے پرتو جدا   رخسار ایسا سجدا

ڈارھی مہیاک

میں صدقے ڈارھی سجدی

ہلے تے سینے وجدی

نہ بٹھوں اوتوں کھریے

ڈارھی منوںوں ٹھا کدے

نہ کشریو نہ منیسو

تسان پوسیان واہ پایاں

کوئی اوتوں منی آونددا

کوئی اکھے فرانسی میری

کوئی کہے ایہہ ہوسی میری

پجھاں منوںے کٹا دے

قصے الشوارب امرسی

کفار پجھاں رکھ دے

سینہ خربینہ کج دی!

پچھیاں توں ناہیں جدی

لمیان تھیں نہ مر چدے

وَاعْفُوا لِلْحَىٰ خُودَا کھدے

لج تہانوں کی اوئے بنھو

اک وڈھیوں منوایاں

ٹھوڈی تے وال پچا وندا

کوئی اکھے خشناشی میری

ڈارھی جو موڈو دی میری

مونہ صاف ہی کر سٹا دے

توڑی کفر دی کمرسی

سرور بھی تائیں ڈکدے

دُھون مبارک

کیا گنگا کے اوہ دھون سی	لمی نہ جانے کون سی
چاندی دے وانگوں چکدی	کپڑے دے رچم بھی دکدی
ریشیا جہ نہ جھکدی کدے	دل غیر نہ تھکدی کدے
اصحابِ حیدم جھا کدے	چاندی صراحی اکھدے
تصویر کوئی دس دا	تنویر کوئی دس دا
سب بچھ کے حیران نے	اللہ دنی من دستان نے

سینہ تے پیٹ مبارک

سینے نوں جو چوڑایاں	سبحان میر یا مسایاں
اکو جھیا سینہ تے پیٹ اکے	جیویں چاندی سندی پیٹ اکے
نہ پیٹ اکے دھویا	نہ سینہ اکے کڈھیا
جاں بھلا ویلا بھلا	تہجد وچہ سینہ رجمدا
جیوں ہانڈی پھلے گڑھکدی	اک خوف سینے جھڑکدی

ہنچوں تھیں تھپتھپے دھونڈ
 تذبذبِ خالی وال توں
 سی نور و اک سٹلا
 بیٹھاں نور تپے نال کجھ
 والاں دی جانڈی لکیر سی
 سو صوبے عجیب نمط سی
 خط و در تک جانتا رہیا

مولا دے اگے روونڈے
 قربان جل جلال توں
 سینے دا حصہ اتلا
 اگے سی اوس تے وال کجھ
 دھنی ملک لے دیر جی
 باریک قلمی خط سی
 خان طویل السوید

متھ مبارک

اُنیئے کجھ سنا پئے
 مضبوط گوشت والیاں
 اَلین من البیبا ج سی
 ہے اسنی خود فرما وندا
 نہ اتنا کولا ہو یا
 کیا نرم کرماں والیاں

متھاں توں وارے جا پئے
 کھلیاں سی بہت تھالیاں
 تھہ دی سوانڈی لاج سی
 مسلم دے اندر آ وندا
 ریشم میں تھیں ٹوپیاں
 سرور دیاں جویں تھالیاں

ٹھنڈے سے زور شور سے
 وچہ دے گئے منگن ہاں رہتے
 دولت نہ گھر وچہ جڑن دیہن
 تصیبات قفسہ جمبیاں
 سردھیاں گئے گول سوہایاں
 پنج نہراں رب چلایاں
 گنتی نوں پوری کردیاں
 دنیاوی کھٹی کھٹ لئی
 چندنوں دوپارہ کر گئی

اوہ سچی دے داتا رہتے
 پتیاں نوں دیہن مہا رہتے
 سائل نہ خالی مرٹن دیہن
 انگلیاں سوہاؤن لمبیاں
 چاندی دیاں گلیاں آباں
 وچہ جنگ بوٹے پایاں
 سوئے وٹیفے پڑھدیاں
 جس نال قسمت چٹ لئی
 اک انگلی اشارہ کر گئی

کے بغل مساک

حضرت انس فرماونے
 ڈٹھا میں مہم اٹھاؤندے
 سانوں صا نظری آباں
 اک شخص تے فرمایا

مسلم بخاری لیاؤندے
 جدو عا میں منگن چاہونڈے
 بغلاں دیاں چٹیا یاں
 بزار اندر آیا

بغلاں دامرہا کھکا سُٹیا
کتوری جیوں من بھاو تھی

میتوں بی سیتے گھٹیا
مرہا کھکے چوں خوں خوں او ندی

کمر مبارک

جھکدی جو گے امرے

حَا نَدَا سَيْبَلَتَا نَفْسَتَا
جیوں چاندی پچھے کھلی

آ خر مصیبت تک گئی

تیرا بھار میں اوہ انا را

مہر نبوت پھردی

پہلیں کتابیں بیان سی

پر مہر نبوت تک کے

ایمان جھول بے گہا

اوس نون بھی مہر پیار سی

سرور پلا کھکا وندا #

میں عہد تھے پیاری کرے

صحابی دا عشق بیان سن

کہند اچھکدی کھلی

اُمت دے بھاروں جھک گئی

اللہ کے اے پیاریا

اک ہو رحمت رب دی

ایہ سرور دا خاص نشان سی

کئی دُوروں پہنچے تھک کے

سارے تھکیواں لہہ گیا

سُکھان آیا بار سی

اوہ دھیان جھری پافلا

دالاکے ٹہرنوں چم دا
 سائب نے ایہہ فرمایا
 سندھ موہڑیاں اکھ جڑاں میں
 پھمن نورانی چمک دی
 کوئی تلاں دا انبار کہے
 ریشمہ کولائی وار کہے
 کیسے انڈا کبوتر و سیا

پیر دادولے محم دا
 مسلمہ بخاری لیا یا
 پچھے نبیؐ کے کھڑاں میں
 میں ہر ڈٹھی دیکھ دی
 گوشت دا کوئی او بھٹا کہے
 کوئی گلٹی وانگ انار کہے
 کے سبب خوشبو مینا

پنی مہاک

اسحاق داپت لیا وندا
 پنی پیاد کھلا وندا
 جیویں گا بھانچکے کھوسوا
 مرقات وچہ نلا علی رضہ
 رقت لطافت بھنیاں
 ہر شے مناسب پھدی

وچہ فتح باری آوندا
 سراقہ حدیث سنا وندا
 رنگ چٹاپنی حضور دا
 جابرؓ تھیں لیا باترندی
 سرور دیاں جو پنییاں
 لیبھ خاص بدعت ربوی

پیر سارک

گھٹ گھٹ کلجے لال میں

تام اچا پاپاواں تاناں میں
ثابت قدم بھی رہے سن
ابن بریدہ لیا وندا

پیراں دی صفت سنا وندا

کل جگوں سوہنے جا پئے

موزوں سن نہ ارسن

لمبیاں تے نرمی ڈھالیاں

پر ماس نوں تھوٹ سی

بھوٹیں تے نہ لگن اکیاں

پھر عمری تقاضا عذریا

پیراں توں صدقے جاں میں

جھاڑاں تے اکھیں پاں میں

ایہ پیر فلکیں گئے سن

بن سعد اندر آ وندا

عبداللہ جو اکھو او وندا

آکھے پیر سڑ پاک دے

انگٹاں موٹیاں مضبوط سن

انگوٹھے لاگے والیاں

اڈیاں دا گوشت گھٹ سی

وچکاروں تلیاں چکیاں

کچھ ذنت اینویں گڈیا

عمران جاں ہو یا وڈیاں

تلیاں بھی بھوں نوں لگیاں

قدّمساک

تد در میانہ آپت دا	نہ بہتا اچا چاب دا
نہ بہتا مدھرا ٹھینگنا	جیویں ہون لہے مینگنا
حدیث دس وی حدّاً	بس در میانہ قد آ
یَسُّنُ الطُّوْبِیْلُ الْبَاسِنُ	بہتا نہ اچا جان تو
جیویں چھاگی ہون کجراے	زمینوں بندی دوراے
صمصام اوہ موزون قد	جی توں ڈرن ملعون قد
أَطْوَلُ مِنَ الْمَرْبُوعِ سِی	اَقْصَرُ مِنَ الطُّوْلَانِ یحی
اَقْصَرُ مِنَ الْمَشْدَبِ	ہتی لمبا یوں مدھرا سی
جد لے کول کھلوندے	چچا کو ایسے ہونڈے
ابن سبغ فرماوندے	جد لوکاں وجہ بہہ جاوندے

موڈھا اچا ہونڈا سبیل

ایہہ رتبہ بلیا رب توں۔

عام خوشبو

حضرت انسؓ فرماتے
 روحاں نون خوشبو کر جاؤ بلدی
 اوس نال نہ پوری ہوئے
 ہڈویتی اوس سزائی لے
 سرور میرے گھر آوندا
 اگے نہ بچھے ہو یاں،
 سرور نون آپ لٹا دیاں
 مڑھکا بھی آئے گج کے
 خیشی چہ رکھاں پلکے
 یہہ کیتے کی تون کارنے
 پاواں کے اپنے عطر وچہ
 مسلمہ بخاریا ذکر ہے
 ملا علیؓ کھڑ دھسا یا

مسلمہ بخاریا لیاونڈے
 سرور تھیں خوشبو آونڈی
 عنبر یا کستوری ہوئے
 امم سلیمؓ اک مال لے
 اکھے جدوں دل چاہوندا
 اوڑ دیاں خوشبو یا
 میں چمڑے البستر پا دیاں
 سوں لپنڈے سرور رجبے
 میں مڑھکا سارا لہ کے
 پچھیا میری سرکار نے
 میں عرض کیتی ونگر وچہ
 ایہہ عطران تھیں بہتر عطران
 مرقا ت اندر آیا

خوشبوئے محلّے اوندے	بھاویں نہ عطر لگاوندے
بدبوئیں نہ گھبراوندے	جبریل ہو رہیں اوندے
جن راہوں سرور لنگھ گئے	وچہ دارمی جابرؓ کہے
کئی دیر نہ چھڈ جاوندی	اوس راہوں خوشبو اوندی
جانڈی مہک کل جوہا سی	ایہہ مڑھکے دی خوشبو سی
خوشبوئے محلّے ٹھیرے	بچے دے سر متھ پھیرے
مہاک س توں سوہنا اوند	پچم پھیلتا جاوند

کوئی حضرت نوں لبھنا چا ہوندا

خوشبوئے مگرے جاوند

جنت دیاں راہیاں "قبل قرآن کی چودہ ماٹیوں کے واقعات تلکند
کے گئے ہیں۔ قیمت صرف ۱۵ روپیہ۔"

Marfat.com

Marfat.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهِٖٓ
 اٰلِهٖٓ

وَمِنْ اٰتِی حَلِیْمٌ

ذکر حبیب کم نہیں وصل حبیب سے
 جیویں کوئی محب محبوب سدا نال پیار سے کرے بیان آپے
 کدے اکھ کدے نک مہ متھا پیارے پیاریں داپے گن شان آپے
 نال ریز محبوب واذکر کر کے لطف اپنے آپ اٹھان آپے
 جھوم جھوم کے ذکر زبان کر دی واہ قربان قربان قربان آپے
 اللہ احد کریم قرآن اندر حلیم نبی واکرے بیان آپے
 اجا پچاں تھیں گئے اعضا اکثر اپنے پیارے ذکر شان آپے
 قَدْ نَرَى ثَقْبًا وَجْهَكَ وچہ چہرے انور داد سے نشان آپے
 ایس بکھدے ہاں تیرے مٹھے نوں پھر وچہ آسمان حیران آپے
 تے وَلَا تَدْرُکُ عَيْنُكَ تھیں نیڑے بکھندی چاچ لکھان آپے

اکھ پاک تے صاف نہ کرے غلطی مانداغ اَبَصْرُ لَمَّا نَظَرَ
 کہہ کے تَتَوَضَّعُ لَهَا بِلسَانِكَ وَجِہِ دُوسری پیار دی صادق زبان آپے
 گدھنڈ چٹل گالی جھوٹھہ کولوں مہربان زبان بچان آپے
 وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْنُولًا تَدِيرُ فِيهَا رِجْتَهُمَا وَذَكَرَ سَنَانَ
 کیسپا بچ لہجہ ہتھ اکھنے دالچ ہر تھیں ذکر کر ان آپے
 کہہ کے عُقْدُ كَهْدِي جَلَقَ تَائِيں خوش گلوئی دی چارج سکھان آپے
 تائیں ذکر حبیب کم وصل کولوں ایہہ مہربان اَقُولُ سَنَانَ
 اَلْمُرَشَّوْحَ لَكَ صَدْرُكَ سَبِيْنَةَ پاك كِتَا او ادا ان آپے
 صَدْرُ صَدِيقٍ لَقِيْن تھیں نور مہربان سبکی نال کسا و کر ان آپے
 اَلْقَضَ ظَهْرَكَ اَكْه کے کر دی بوجھ اُمْتِ نال جھکان آپے
 تے پھر آپے ئی بوجھ اتار تانگے ساریے دامن پر چان آپے
 عَدَى قَلْبِكَ اَكْه کے دل و سیا واہ سبحان حنان منان آپے
 قَلْبُ صَافِي تے سُوح الایمن اُوے حُب غیر تھیں پاک کر ان آپے
 کتے سوہنے دی ٹمردی قسم کھائے نَعْدُكَ لَفْظُ سَنَانَ
 یسین موزل تے کتے طہا کتے کہہ کے مَدْتُوْ يَلَانَ

چہرے انور دی قسم ضعی اندھتے وَاللَّيْلِ وَجِہ زلف گنان آپے
 کہتے کہن مہم تے کہتے عائِلُ بادشاہ بھی کہتے بنان آپے
 رحمت عالموں کی توں اے حبیب میرا واہ مرتبے نیکان آپے
 کہتے خَلْقُ عَظِيمُ وَالْمَلِجُ دُتَا کہتے وَاعْلُظُ وَا حَلْمُ فَرْمَانِ اُپے
 کہتے فَرَسُ وَا جَمُ مَنِيحُو کہتے بَشِيرُ ذِي بَنَانِ اُپے
 صمصام کی گنان گن اسد کے اُمّی تے پڑھے فَرَانِ اُپے

حلیہ شریف

سوہنا نبی و اچہرہ جو دھویں دے پند وانگوں
 کالیاں زلفاں لنگن ریشمی کھنڈ وانگوں

عاصیاں دی آکس والا
 شربت سی کھنڈ وانگوں
 اوپر کساناں دونوں

منہ سی مٹھاس والا
 حُن دی پیاس والا
 حیا دیاں کاناں دونوں

سی دند کھنڈ وانگوں
 رخسار گلنار سوہنا
 چمکے جو دند وانگوں
 جس وچہ نہ غصہ کینہ
 رستم اسفند وانگوں
 نال ملایاں ہویاں
 واسے پابند وانگوں
 سارے جہانوں سوہنا
 رتبہ بلند وانگوں
 وہیوں سے کسبوں سوہنا

تیوڑی بغیر متھتا
 نیک تلوار سوہنا
 موٹیے دی طاقت کی اے
 صواب بلوری سینہ
 طاقتاں والے ڈولے
 لبیاں کٹایاں ہویاں
 لمی تے بھاری وارھی
 انوں نے شانوں سوہنا
 کس نے ذرفعنا پاپا
 خنبوں نے نسبوں سوہنا

تائیں صمصام لے
 چیز پسند وانگوں

سرمبارک

موٹا سر سوہنا چہلے میلہ اسی اللہ دتیاں بخش سرداریاں نے
 عظیم الھامہ صحاباں سخت کیتی عقل نکر اڈاریاں ماریاں نے
 زلفاں کالیاں کول کنولیاں وے خوشبو عطر گلاب مہکاریاں نے
 کدے موڈیاں تیک جاں پلم آون سکوں لگییاں ولاتنوں پاریاں نے
 کنکھی واہیے تے ریت یاں ٹنڈیاں تھوڑی مریوں گھونگراں ماریاں نے
 مانگ پے جے نکلے تے نکل آوے کوشش نال شمول متاریاں نے
 کج وقت گڈا یا انج سمنے بعد مانگاں بھی، سو یاں پیاسیاں نے
 پھوپھی اُم مانی اکھے میں ڈٹھا والاں جوہرہ حصیتیں شعلے ماریاں نے
 بیایا ابن عسا کر شہریت سوہنی باتاں سعد و قاصد متاریاں نے
 سرتے داڑھی دے وال سیاہ ڈاہڈے حسن نوروانگوں چمکل ماریاں نے
 شعلے دوسر دسار سوہو چٹارنگ جیوں دودھ دیاں دھاریاں نے
 صمصام جڈن کالی پگ بھنن حسن ماریاں ہور شکاریاں نے

چہرہ انور

چہرہ صاف شفاف بے مثل گورا سادہ پوپلا اکھیاں ٹھاروائے
بھکھن چونیاں گل رخسارائے سوچ وچہرہ جیوں تاریاں ماروائے

نکلے ایڈر شعاع سبحان اللہ پرتو کندھتے پوے رخساروائے
کندے وچہرہ کندھان سیدیاں شیشے وانگ رخسارولداروائے

نور کہ سی تھیں یوسف نون ملی چادر حسن مصر واپکڑلت ماروائے
میرے سوہنے محمد دی بنے چادر اللہ بخش تھیں نور اتاروائے

جدوں خوشی اندر چہرہ پاک ہوئے دور دور تائیں چمکاں ماروائے
جس نے دیکھیا بہت حیران ہویا اکھاں ٹڈیاں ہونش اوڑاروائے

حضرت کی سوانح عمری درتیم بھی پڑھنے کے قابل ہے۔

دیکھیں والیاں سُرت نہ رہی قائم ڈٹھاکی نہ یاد گزارو اے
اکھلاں ہو دیوانیاں بند ہوون نشہ چڑھے جاں مست شمارو اے

اوسے سمجھ نہ خبرے میں کی ڈٹھا اینویں سرلیاں پھرلیاں مارو اے
کوئی تمراکھے کوئی بدر سمجھے چند چود ہوں رات شمارو اے

کسے پہلی ہی نظر جاں چمک ڈٹھی شبہ پے گیا تیز تلوارو اے
جہدیاں اکھیان تک سکیاں نے سورج سورج ہی پیا پکارو اے

کسے بے دھیان دھیان پایا شبہ بجلی سے پیا شکارو اے
حسن اک نے عاشق ہزار مٹھے اپو اپنا عشق نتارو اے
متھا، مس دانور خلق چوڑا غصے نال نہ تیوڑیاں ماہرو اے
اماں عالیشان قریاں چیراں ہوئی مڑھکا متھے وچہ نور ابھارو اے

جنت دیاں لائیاں جسٹ

یہ وہ پیاری کتاب ہے جس میں مولانا صمصام نے قبل
قرآن کی جو وہ مایوں کے قصے تحریر کئے ہیں۔ پنجابی زبان
میں مستورات کیلئے اس سے بہتر کوئی کتاب دیکھنے میں نہیں
آئی خوش قسمت دیندار لوگ اپنی بچیوں کو جہیز میں دے کر
خوش ہوتے ہیں۔ پنجابی غزلوں اور خطیبوں کیلئے بیش بہا
وغلط کا ذخیرہ ہے قبل کے پتوں کے طلب مالیں۔ قیمت ۱۵ روپیہ

درمہ شمیم

پنجابی زبان میں مولانا مذکور کا ادبی شاہکار ہے۔ سرور کو نہیں صلی اللہ
علیہ وسلم کی مختصر سوانح حیات ہے۔ پڑھنے سے تعلق رکھتی ہے۔

قیمت ۱۵ روپیہ

”جھوک مینے والے احمد سروروی“

جسٹڈ

اس کتاب میں عملاً وہ ایمان مگر رضی اللہ تعالیٰ عنہ کے
حضرت حمزہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ کا ایمان خوش اسلوبی
سے بیان ہوا ہے کہ پڑھنے اور سننے والے دونوں
زار زار رو دینے میں قیمت صرف ۱۳ روپے

اس کے علاوہ

مصنف کی ساری کتابیں ذیل کے پتوں سے طلب فرمائیں
مہاجرین کو پچیس فیصد کمییشن دیا جاتا ہے۔

شیرک پو

تہہ خانہ مومن پلازہ چنیوٹ بازار فیصل آباد۔

فون: ۶۳۸۴۶۰

تالیف و تراجم
غلام احمد سرمدی ایم
 (۱۴) مدظلہ العالی
 عربی مصنفین، مصر، شام، لبنان
 فیصل آباد

علمی و تحقیقی تالیفات

یہ کتابیں گورنمنٹ پاکستان پبلسٹر جسر ڈسٹرڈ ہیں!

تاریخ تفسیر و تفسیرین
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۲۰۰ روپے

علوم الحدیث
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۱۵۰ روپے

سورۃ کا تفسیری مقام
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۱۵۰ روپے

علم القرآن
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۱۵۰ روپے

حیات الامم البرصیہ
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۲۰۰ روپے

حیات امم الحدیث
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۱۵۰ روپے

اسلامی مذاہن
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۶۰ روپے

تزیین تفسیر
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۷۵ روپے

طہاری کوئین
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۱۵۰ روپے

گولی بول خیال
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۲۶ روپے

تذکرہ مہتمم پاکستان
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۱۵ روپے

گلشن گلستان
 تالیف: غلام احمد سرمدی ایم
 قیمت: ۳۰ روپے

ناشر: **ملک سنز پبلسٹرز** کارخانہ بازار فیصل آباد
 فون: ۲۳۳۷۵

واحد تقسیم کنندگان، کشمیر بک ڈپو، دوکان روٹ، سون پلازہ چنیٹ، بازار فیصل آباد، فون: ۶۲۸۳۶